

Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Краєзнавчий сектор

Літературна Ярмолинеччина

Біобібліографічний довідник

(доповнений)

Ярмолинці, 2016

ББК 91.9

Л 64

Літературна Ярмолинеччина: біобібліографічний довідник (доповн.) / укладач: В. Москаленко. – Ярмолинці, 2016. – 44с., фото.

В довіднику подано коротку інформацію про життя і творчість як відомих літераторів Ярмолинеччини так і тих хто робить свої перші кроки на літературній ниві. Персоналії розташовані в алфавітному порядку. Довідник розрахований на широке коло користувачів та любителів поезії.

Балема Ростислав Миколайович

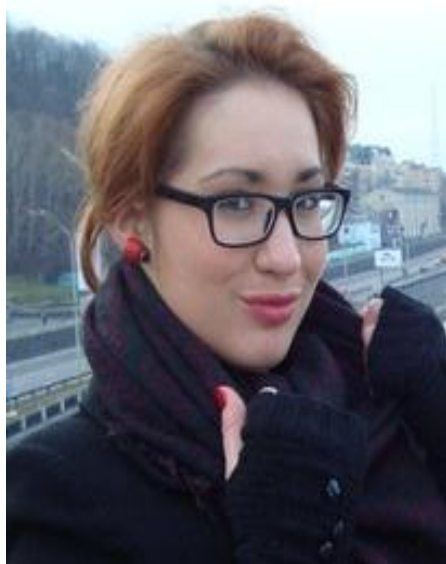
Народився 22 травня 1972 р. в с. Жилинці Ярмолинецького району Хмельницької області в сім'ї композитора, керівника державного ансамблю "Козаки Поділля" Миколи Балеми. Закінчив факультет журналістики Львівського національного університету ім. І. Франка. Працює кореспондентом обласної газети "Подільські вісті". Свої твори друкує в багатьох періодичних виданнях, в т. ч. в "Літературній Україні" та в "Автографі" - літературній збірці обласної організації НСПУ. Лауреат конкурсу "Осягнення любові" мережевої Західноукраїнської мистецької спілки (2001), лауреат Хмельницької міської премії ім. Богдана Хмельницького (2005). Член Національної спілки письменників України з 2003 р.

Твори:

- За стінами ранку: Поезії. – Хмельницький, 1997. - 54 с.
- Фенікс: Поезії. –Хмельницький, 2001. -36 с.
- Мрія в трьох томах. -Хмельницький, 2001. - 40 с.

Література:

- Гришук Б. Діти дощу, діти любові/ Б. Гришук//Поділ. вісті. -1998. - 15 січ.
- Мачківський М. Незримий простір/ М. Мачківський//Ровесник. -1998.- 10 квіт.
- Чебрець І. Керівництво змінилося – кращі традиції залишаються/І. Чебрець // Поділ. вісті. – 2007. – 20 лют.

Беух Генрієтта Олександрівна

Народилася 08. 11. 1991 року в смт. Ярмолинці. Вірші почала писати з 10 років. Після закінчення школи навчається в Чернівецькому державному університеті ім. Ю. Федьковича.

Друкувалася у колективних збірках та альманаху «Медобори». Член Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України».

Література:

- 📖 Баценко М. «Хто я?» - відповідь письменників на філософське питання/М. Баценко // Шкіл. Світ. – 2009. - №14. – серп.

Борбуцький Юрій Іванович

Народився 11 січня 1974 року у Новому Селі Ярмолинецького району. Закінчив місцеву школу, потім Хмельницький кооперативний технікум. В 2014 році пішов на фронт добровольцем. Служив у складі четвертого окремого батальйону 128 гірськомотопіхотної бригади. Служив у Маріуполі, Краматорську, Артемівську. Там виконував різноманітні завдання, в тому числі по охороні об'єктів. Він був, по свідченням побратимів, не тільки хорошим воїном, але й відданим другом.

Тонка душа Юрія прагнула самовираження. Тому свої думки, погляди, переживання чоловік висвітлював віршованими рядками на папері. Перебуваючи в АТО написав 27 віршів, які передав у Новосільську бібліотеку.

Юрій Борбуцький загинув при переправі через річку Сіверський Донець у районі Червоного Лиману 12 травня 2015 р. Похований у рідному селі, на Ярмолинеччині.

Бучуляк Катерина Феодосіївна

Народилася 31. 01. 1955 року в м. Волочиську. Після закінчення школи переїхали у смт. Вінківці. Там у 1974 році в районній газеті «Сільські новини» вперше надрукувала свої вірші. Закінчила в 1979 році Кам'янець-Подільський харчовий технікум. Разом з чоловіком її доля закинула у військові гарнізони Угорщини та Новосибірська. Брала активну участь в художній самодіяльності – співала в армійському ансамблі.

Писала також сценарії для святкових вечорів та дитячих ранків.

В 1990 році переїжджає в смт. Ярмолинці, де чоловік у військовому гарнізоні завершив військову службу.

Катерина Бучуляк друкувала свої поетичні твори в Віньковецькій та Ярмолинецькій районних газетах, в 4-х випусках альманаху «Медобори». Вона автор 3-х збірок віршів: «Мозаїка душі» (2007), дитячої «Прошу казку розказати» (2008) та «Осенние мотивы» (2010).

З 2006 року Катерина Феодосіївна стала членом ярмолинецького літературного клубу «Автограф», де постійно спілкуючись з літераторами та поетами Поділля відшліфовувала своє поетичне слово до високого рівня. Член ВТС «Конгрес літераторів України» з 2008 р. Катерина продовжує писати свої чудові вірші, і ми скоро побачимо четверту книгу поезій нашої землячки «Зима у порога стоить».

Твори:

- 📖 Дорога додому [Вірші] // Альманах «Медобори». – Сімферополь, 2007. – С. 17-21.
- 📖 Мозаїка душі: лірика. – Сімферополь, 2007. – 59 с.
- 📖 Осенние мотивы. – Сімферополь, 2010. – 56 с.
- 📖 Прошу казку розказати. – Хмельницький, 2008. – 12 с.

Література:

- 📖 Волошина Н. В душі бринить поезії струна/Н. Волошина // Вперед. – 2008. – 11 груд.
- 📖 В «Автографі» - «Мозаїка душі» // Вперед. – 2008. – 11 січ.
- 📖 З любов'ю до слова // Вперед. – 2006. – 13 жовт.
- 📖 Мозаїка душі Катерини Бучуляк// Вперед. – 2015. – 29 січ.

Вітвіцька Надія Володимирівна

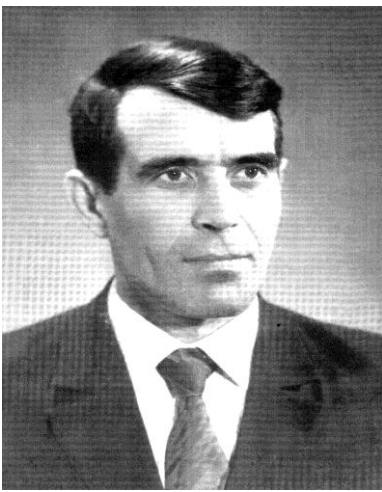

Надія Володимирівна народилась в мальовничому селі Томашівка на Ярмолинеччині, у сім'ї педагогів. Любов до рідної землі привив їй дідусь, педагог за фахом і поет за покликанням. Вірші почала писати з дитинства. Перший свій вірш вона присвятила мамі. Надія Володимирівна довгий час проживала в Росії та любов до рідного слова завжди горіла в її серці. У світ вийшли вісім збірок її творів. Вона є керівником літературного клубу «Струни душі», член Хмельницької міської літературної спілки «Поділля».

Твори

- Благословенний час: збірка поезій. – Хмельницький, 2011. – 136с.
- Квиток у країну дитинства: книга для сімейного читання. – Хмельницький, 2012. – 150с.
- Стежина до себе: збірка поезій, пісень, оповідань. – Хмельницький, 2014. -144с.

Войчишен-Лугівський Петро Іванович

Народився 1 листопада 1938 року в с. Лугове Ярмолинецького району. Дитинство пройшло в суворі роки фашистської навали, післявоєнної трудової звитяги людей у відбудові народного господарства рідного краю.

Служив в армії, працював інструктором автошколи, механіком, головним інженером тресту.

Після закінчення Харківського державного інституту культури починається творча діяльність як відомого подільського режисера і сценариста, організатора художньої самодіяльності культурно-освітньої роботи на Хмельниччині.

У своїх п'єсах “Подвійне кохання”, “Та гори воно синім полум'ям”, “Знахар”, “По лезу грані”, “Падіння яструба”, “У каламуті” Войчишен відтворює сучасне життя різних верст населення.

Майстерно автор розкриває людські характери, ментальність українців.

Твори:

- Об стіну горохом!: Драматичні твори. Серія "Духовні витоки Поділля". – Київ, 1996. - 104 с.
- Падіння яструба. – Хмельницький, 1997. - 47 с.
- По лезу грані. – Хмельницький, 1998. - 48 с.
- У каламуті... - Хмельницький, 2000. - 48 с.
- Трон. - Київ, 2002. - 52 с.
- Дзвін. - Хмельницький, 2004. - 60 с.
- Поклик доріг. – Хмельницький, 2005. - 50 с.
- Перехрестя століть: п'єси. – Ізяслав, 2007. – 280 с.
- Погляд у віки. – Хмельницький, 2010. – 184с.
- Смерч. – Хмельницький, 2014. – 216с.

Література:

- 📖 Драматург Петро Войчишен-Лугівський і його п'єси: Статті, рецензії, відгуки, листи, методичні розробки уроків, фото літопис життя і творчості. – Хмельницький, 2004. – 119с.
- 📖 Олійник Г. Перехрестя століть - світ драматургії П. Войчишена-Лугівського/Г.Олійник//Метод. розробки уроків. - Ярмолинці, 2006. – 72с.
- 📖 П'єси – його кредо. // Вперед. – 2005. – 4 листоп.
- 📖 Слободян С. Незабутня зустріч. // Вперед. – 2006. – 13 жовт.
- 📖 Стародуб А. Патріотизм у п'єсах П. Войчишена-Лугівського та ін. авт./А. Стародуб//Драматург П. Войчишен-Лугівський і його п'єси. Метод, розробки уроків. - Хмельницький, 2004. - 120 с.
- 📖 У п'єсах життя без прикрас. // Вперед. – 2004. – 28 верес.
- 📖 Поклик доріг – у репертуарі // Вперед. – 2010. – 4 черв.
- 📖 Фурман Б. Щоб ожило минуле // Вперед. – 2011. – 5 серп.
- 📖 Хвилюють події прозаїків // Вперед. – 2013. – 12 лип.

Гонта Віктор Степанович

Народився 24 квітня 1950 року в с. Солобківці Ярмолинецького району. Середню школу закінчив зі срібною медаллю. Вступив на факультет журналістики Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. В 1973 році починає працювати в редакції «Молодь України». З тих пір не розлучається з блокнотом журналіста. З роками зростає професійна майстерність. Віктора Гонту призначають заступником головного редактора журналу «Україна», згодом – головний редактор одночасно двох видань: газети «Наш час» та часопису «Сільські обрії». Стає засновником журналу «Новий господар».

Двічі ставав лауреатом премії Спілки журналістів України «Золоте перо», лауреатом Всеукраїнського творчого конкурсу «Щит».

Примножили славу нашому земляку книги його художніх творів: оповідань «Моя перша любов», повістей «І все-таки він прийде». А також художньо-документальні оповіді «Український полковник і українська мафія: хто кого?», «Український полковник і українська мафія: компромісу бути не може», «Чорнобиль, яким я його бачив». В 2010 році вийшов окремим виданням великий за обсягом роман «Іван Гонта», який вже не довелося побачити Віктору Гонті.

Література:

- 📖 Гонта повернув гайдамаків // Вперед. – 2010. – 27 серп.
- 📖 Покликала проза // Вперед. – 2006. – 15 верес.
- 📖 Савчук М. Роман земляка/М. Савчук // Вперед. – 1995. – 5 серп.
- 📖 Фурман Б. Головна зброя – перо/Б. Фурман // Вперед. – 2010. – 21 трав.
- 📖 Москаленко В. Два «Золотих пера» земляка // Вперед. – 2015. – 11 черв.

Твори:

- 📖 Гонта В. Моя перша любов: оповідання. – Київ, 1984. – 80 с.
- 📖 Гонта В. Іван Гонта. – Київ, 2010. – 456с.

Гордієнко Кость Олексійович

Народився 3 жовтня 1899 року в с. Микитинці Ярмолинецького району, в робітничій сім'ї. Дитинство Кості пройшло на селі. У дев'ять років наймитував у сусідніх Загінцях. Навчався у земському училищі в містечку Михалпіль (тепер с. Михайлівка). З 1910 року Костя живе в Одесі, куди виїхав на заробітки його батько. Спочатку він продавав газети, був за експедитора. А після закінчення у 1917 році ремісничої школи хлопець пішов працювати на завод. Спершу працював на хімічному заводі, а пізніше пішов на

рафінадний.

В 1922 році К. Гордієнко переходить до Харкова на роботу в редакцію газети «Вісті ВУЦВК», а через п'ять років Костя Олексійович – кореспондент республіканської газети «Комуніст».

Значним внеском в творчість письменника стали дві його сатиричні повісті, які вийшли у 1929 році і в яких відверто викривалося невігластво деяких місцевих керівників. Від сталінських репресій письменника врятувало те, що він залишає тодішню столицю України і переїздить до Лебедина і надовго поселяється там. У 1934 році К. Гордієнко стає членом Спілки письменників. Збагачуючись життєвим досвідом, письменник взявся за перо романіста, вирішив відтворити долю селянства від початку століття.

У роки Великої Вітчизняної війни кавалер ордону Червоної Зірки Костянтин Олексійович працював у редакціях газет: «Радянська Україна»,

«Соціалістична Харківщина», на радіостанції ім. Т. Г. Шевченка у Саратові. Після закінчення війни письменник продовжив свою літературну справу. За роман-трилогію «Чужу ниву жала», «Дівчина під яблунею», «Буймир» наш земляк був удостоєний у 1973 році Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка. В його романах і повістях б'ють джерела хліборобського роду.

Через творчість Гордієнка пройшли література і журналістика. Як старійшина української радянської літератури Гордієнко виступав на VI та VII з'їздах

письменників України, закликав до збереження українського народного слова.

Письменник часто бував у своєму селі на Ярмолинеччині, живився від рідної землі, добрих людей, щедрих земляків наснагою та творчістю. Востаннє у своїх рідних Микитинцях Костянтин Олексійович побував у 1977 році.

Довге і плодотворне життя прожив наш земляк і відійшов від нас на 94-у році життя. Але до глибокої старості не припиняв цікавитися рідним селом, листувався з родичами і односельцями, вчителями і учнями школи. У Михайлівській школі створено куточок-музей відомого земляка, а центральна вулиця в Микитинцях носить його ім'я.

Помер Кость Гордієнко у 1993 році в м. Харкові, де прожив багато років, але душа його завжди прагнула до сільських просторів, до простої земної краси.

Література:

 Гордієнко Кость Олексійович // Письменники Радянської України: Бібліографічний довідник. – Київ, 1981. – С. 55.

 Гордієнко Кость Олексійович // Українські письменники: Біобібліографічний словник. – Київ, 1965. – Т. 4. – С. 356-361.

 Гордієнко Кость Олексійович // УРЕ. – 2-е вид. – Київ, 1979. – Т. 3. – С. 107.

 Зупанець А. Живе пам'ять про земляка. // Вперед. – 2006. – 24 листопада

 К. Гордієнко – літописець села: біобібліографічний покажчик. – Ярмолинці: ЦРБ, 2007. – 28 с.

 К. Гордієнко – наш земляк. – Ярмолинці: ЦРБ, 2010. – 47 с.

 Літописець українського села. – В кн.: Подільської землі сини. – Хмельницький, 1993. – С. 29-32.

 Мацько В. Літературне Поділля: Довідник та переклади. – Хмельницький, 1991. – 106 с.

Про К. Гордієнка – С. 20.

 Мацько В. «Чи пам'ятають мене подільяни?» // Подільські Вісті.

– 1989. – жовтень.

Олійник В. Літописець села. // Поділля. – 1994. – 30 вересня.

Про творчість К. Гордіжнка // Літературна Хмельниччина ХХ століття: Хрестоматія – Хмельницький, 2005. – С. 67-76.

Смолич Ю. І праця невсипуща. // Подільські Вісті. – 1994. – 1

ЖОВТНЯ.

Фурман Б. Подарунок землякам. // Вперед. – 1993. – 8 грудня.

Фурман Б. Кошовий літератури. // Вперед. – 1999. – 2 жовтня.

Фурман Б. Співець краси земної. // Вперед. – 1999. – 30 жовтня.

Цимбалюк М. Літописець із Микитинців. // Вперед. – 1991. – 12

ЖОВТНЯ.

Гославський Маурицій

Народився 05. 10. 1802 року в містечку Фрампіль (тепер Косогірка) Ярмолинецького району. А дитинство пройшло у Нігині, що на Кам'янецьчині, - біля мальовничих токтрів – подільських медоборів.

Печер, у скелястих

берегах Смотрича. Щодо освіти, то спочатку вчився у Вінниці та Кам'янці-

Подільському, опісля закінчив Кременецький ліцей. У середині двадцятих років ХІХ століття вчителював. На цей період припадає початок його поетичної

творчості. Що ж лягло в її основу? Передусім, історичні події, героїзм українського народу. Мальовнича природа рідного краю. Здебільшого, вірші народжувались під впливом народних переказів і легенд. Відтак Маурицій Гославський став одним з перших майстрів художнього слова і дослідників українського фольклору. У поемі "Поділля" зі знанням справи оспівав весільний обряд.

У 1826 році в Одесі з'явився його вірш "На смерть Пестеля, Муравйова та інших мучеників російської свободи". Наш земляк у цьому творі з гнівом затаврував душителей російської свободи. Прославив борців проти царського самодержавства. Темі волелюбства він присвятив також у 1827 році вірш "Дума про Нечая". Дух волелюбства керував Маурицієм Гославським і тоді, коли він сам служив у російській армії.

На той час у ніч на 29 листопада 1830 року спалахнуло польське національне повстання проти царського самодержавства. Не вагаючись поет став у стрій повстанців. Його учасники були розсіяні каральними військами і відступили до Галиччини. Там австрійський уряд їх роззброїв. Мауриція Гославського заарештували і кинули до тюрми. Але його розум і талант не згасли навіть у неволі.

З під його пера вийшов вірш "Пророк України", який пройнятий демократичними та волелюбними почуттями. Славний уродженець подільської Косогірки був у розквіті творчих сил, коли тюремні застінки зупинили серце поета. Це трапилось 17 листопада 1834 року у Станіславі (тепер Івано-Франківськ).

Література:

- 📖 Боднар М. Відроджуємо славу знатного земляка // Вперед. – 2010. – 15 січ.
- 📖 Нариси історії: на допомогу вчителю. – Хмельницький, 1990. – 328с.
Про М. Гославського – С.162.
- 📖 Осетрова Г. Маврицій Гославський. // Прапор жовтня. – 1990. – 25 серпня.
- 📖 Українська радянська енциклопедія. Т. 3. – Київ, 1979. – Про М. Гославського – С.126.

Горобець Микола Опанасович

Народився 13 грудня 1948 року в с. Правдівка. З малих літ мав потяг до музики. Після закінчення школи поступив до Кам'янець-Подільського культпросвітнього училища. Після закінчення працював директором сільського Будинку культури.

Коли пішов на заслужений відпочинок, захопився краєзнавством, пише вірші, музику. В 2009 році вийшла збірка його віршів «Добра вам, люди».

Твори:

- 📖 Горобець М. Добра вам, люди: збірка віршів, віршованих епіграм, пісенних творів. – Хмельницький, 2009. – 54 с.

Література:

- 📖 Коваль М. Горобець, як соловей співає // Вперед. – 2010. – 13 берез.
- 📖 Творчість панує в серцях // Вперед. – 2009. – 23 січ.

Гриб Антон Євдокимович

Гриб Антон Євдокимович народився 7 листопада 1938 року в селі Слобідка-Глушковецька Ярмолинецького району.

Тут минуло дитинство, звідси простелився шлях до прекрасного. Після закінчення Солобковецької середньої школи, служив в армії, навчався в Погірцівському профтехнічному училищі, що на Львівщині. Згодом поступив на факультет живопису і графіки Московського університету мистецтв. В 1970 році заочно закінчив філологічний факультет

Одеського університету.

Нині Антон Євдокимович старший викладач гуманітарно-педагогічного інституту. Заслужений майстер народної творчості України. Член НС МНМУ (1990р.). Він спеціалізується у творенні барвистих панно, а також займається живописом.

А ще Антон Євдокимович талановитий поет, гуморист, автор багатьох публікацій в періодиці, посібників «Золоті плетінки» і «Соломоплетіння», унікальної монографії «Барвисті джерела». Багатьох збірок віршів, пісень та ряду прозових творів.

Література:

- 📖 Всяка-всячина // Вперед, 2004. – 17 січ.
- 📖 Савчук М. Творіння душі/М. Савчук // Вперед. – 2004. – 17 січ.
- 📖 Снігур О. Співець рідного села/О. Снігур// Вперед. – 2003. – 12 лип.
- 📖 Сорока П. «Засіваймо землю любов'ю, аби вродила гарний плід...»/П. Сорока // Вперед, 2007. – 24 серп.
- 📖 Фурман Б. Під знаком Діви – до творінь/Б. Фурман // Вперед, 2008. - 14 листоп.
- 📖 Фурман Б. І словом, і пензлем // Вперед. – 2013. – 6 верес.

Твори:

- 📖 Острів душі: поезії. – Тернопіль, 2003. – 90 с.
- 📖 Сонцеграй: поезії. – Тернопіль, 2006. – 128 с.

- 📖 Викрутаси: гумор і сатира. – Тернопіль, 2007. – 96 с.
- 📖 Чарівне дерево: пісні. – Тернопіль, 2007. – 96 с.
- 📖 Ляда. Серце ткацького верстата. – Тернопіль, 2009. – 320 с.
- 📖 Терновий спалах: Роман – хроніка. – Тернопіль, 2013. – 288 с.
- 📖 Керамологія Тернопільщини: монографія. – Тернопіль, 2015. – 160 с.
- 📖 Лохотрон: байки, сатира, гумор, присвяти. – Тернопіль, 2015. – 68 с.

Гриб Кузьма Кіндратович

Кузьма Гриб народився 30 жовтня 1910 року в селянській родині у с. Верхівка Вінницької області. У 1924 році закінчив 7 класів і поступив у трирічну Верхівську агрошколу. В 1928 році поступає на підготовчі курси Вінницького педінституту. Через два роки очолює Вінницьку філію літературної організації «Молодняк». Але після публікування своєї поеми, Кузьму виключають з літературної спілки за «антирадянські настрої».

В 1933 році Кузьма переїжджає на батьківщину дружини – в с. Михайлівка Ярмолинецького району. Викладає українську мову в місцевій школі. На його очах голодують і вмирають діти.

Декілька раз був заарештований та амністований. Під час війни разом з дружиною і учнями технікуму, в якому перед війною викладав Кузьма Кіндратович організували підпільну групу, яка пізніше переросла у великий партизанський загін. Нагороджений орденом Великої Вітчизняної війни I ступеню і медаллю «Партизан Вітчизняної війни» I ступеню.

В 1946 році заарештований за сфабрикованою нквдистами справою. Через 10 років реабілітований. Повернуто урядові нагороди і документи. З 1958 року щорічно виходять у світ повісті та оповідання. За збірку повістей «Назустріч юності» присуджено літературну премію ім. Лесі Українки. 18 листопада 1991 року нагороджений Почесною Грамотою Президії Верховної Ради України за багаторічну плідну літературну діяльність.

В 1993 році надрукував спогади «Слідами смерті» про голодомор 1933-го року в збірці «Голод на Поділлі».

Література:

- 📖 КЗД Хмельниччини. – Хмельницький, 2010. – С. 70.

- 📖 Савчук М. І прозаїк і критик/М. Савчук // Вперед. – 1992. – 8 лип.
- 📖 Фурман Б. Дебют на ювілеї/Б. Фурман// Вперед. – 2003. – 28 черв.

Гуменюк Алла Миколаївна

Народилася 24. 11. 1971 року в с. Савинці Ярмолинецького району. Після закінчення школи вступила у Кам'янець-Подільський педагогічний інститут на філологічний факультет. Працювала в школі. Вірші пише з шкільних років. Друкувалася в районній газеті «Вперед».

У літературі дебютувала як прозаїк. Її оповідання надруковані у газетах, альманахах «Медобори» та журналі «Склянка часу», збірнику «Олександр Купрін і Поділля». В даний час редактор газети «Вперед». Член Національної спілки журналістів України. Дипломант Всеукраїнських журналістських конкурсів. Член Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України».

Гуцал Ірина Миколаївна

Народилася 31. 01. 1964 року в с. Нове Село Ярмолинецького району. Вірші пише давно. Чистий струмінь її поезії полонить душу. В Ірини Миколаївни проблеми із зором, але писати вірші вона ніколи не переставала. Поезія для неї – це сенс життя. Ірина часто друкує свої нові поезії в районній газеті «Вперед».

Твори:

- 📖 Я ще не птах: поезії. – Хмельницький, 2002. – 47 с.
- 📖 Альманах «Медобори». А я ще й жінка. – Сімферополь, 2007. – С. 25-26.

Література:

- 📖 Гуменюк А. Любов'ю зігриває/А. Гуменюк // Вперед. – 2005. – 4 лют.

- 📖 Гадзира А. Труднощі долають сильні духом/А. Гадзира // Вперед. – 2009. – 30 січ.
- 📖 Жибутовська Л. Світ прикрашає віршами/Л. Жибутовська// Вперед. – 2009. – 30 січ.
- 📖 Фурман Б. Світ барвисто переливається/Б. Фурман//Вперед. – 2002. – 7 верес.
- 📖 Фурман Б. Щоб Ірина бачила світ // Вперед. – 2003. – 17 травня.
- 📖 Гуменюк І. Лірика самородка Ірини Гуцал // Шкіл. Світ. – 2011. - № 4.

Дзівановська Яніна Іванівна

Народилася 07. 05. 1959 року в с. Антонівці Ярмолинецького району. З дитинства мала потяг до прекрасного. Любила малювати, складати вірші. Після закінчення школи вступила в Кам'янець-Подільський інституту на філологічний факультет.

Зараз працює вчителем світової літератури в Антоновецькій ЗОШ І-ІІ ступеня. З 2007 року член клубу «Автограф». Періодично друкується в газетах. Створює музей села, збирає історичні довідки про рідний край.

Твори:

- 📖 Берегиня: збірка віршів і пісень. – Ярмолинці, 2011. – 68 с.; іл.

Добрянський Петро Антонович

Петро Антонович Добрянський народився 27 листопада 1937 року в селі Адамівка на Вінковеччині Хмельницької області. Закінчив Адамівську початкову та Зіньківську середню школи. В Кам'янець-Подільському Державному педагогічному інституті здобув фах педагога. Трудовий шлях розпочався на посаді вчителя фізики та математики Адамівської восьмирічної школи в 1960 році, працював заступником директора школи. З 1965 року по 1990 рік - директор Соколівської ЗОШ І-ІІІ ст..

Працює вчителем цієї школи. Вчитель вищої категорії, Старший вчитель, Відмінник освіти України.

Громадський кореспондент районних часописів «Вперед» та «Шкільний світ», депутат районної ради. Голова первинної Організації ветеранів України с. Соколівки, член Президії ветеранів України. Співатор (спільно з Мазуром В. С.) книг «Основи енергозбереження» та «Метод проектів на уроках фізики».

Автор книги «Невгасимий вогонь пам'яті», присвяченої 65-річчю визволення України від фашистських загарбників, та енциклопедії с. Соколівка «Наш рідний край» в 2-х частинах. Член Національної спілки журналістів України.

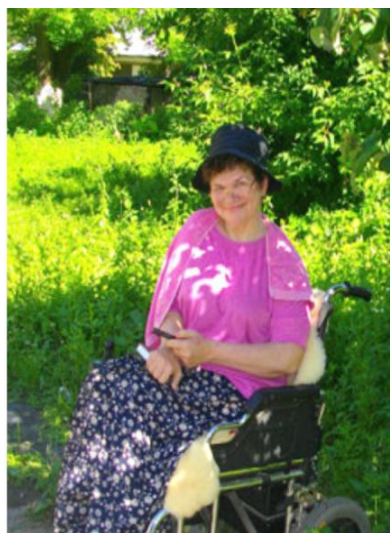
Твори:

- 📖 Невгасимий вогонь пам'яті: бібліотека газет. – Ярмолинці, 2009. – 152 с.
- 📖 Основи енергозбереження: факультатив з фізики Ч. 2. – Ярмолинці, 2010. – 102 с.
- 📖 Наш рідний край: енциклопедія с. Соколівки. – Ярмолинці, 2010. – 133 с.
- 📖 Наш рідний край: енциклопедія с. Соколівки Ч. 2. – Ярмолинці, 2010. – 207 с.
- 📖 Люди в білих халатах. – Ярмолинці, 2012. – 97 с.
- 📖 Остарбайтери. – Ярмолинці, 2012. – 45 с., фото.
- 📖 Зустріч з прекрасним. – Ярмолинці, 2013. – 174 с., фото.

Література:

- 📖 Москаленко В. Поповнили бібліотеку/В. Москаленко // Вперед. – 2010. – 29 січ.
- 📖 Попіль І. Математика – це не так знання, як вміння // Шкіл. світ. – 2009. – жовтень.
- 📖 За велінням совісті // Вперед. – 2014. – 25 квіт.
- 📖 Увінчані славою // Вперед. – 2014. – 11 квіт.
- 📖 Сторінки війни - у книгах // Вперед. - 2015. – 4 черв.

Дячок Марія Семенівна

Народилася у 1958 році в с. Видошня Ярмолинецького району у сім'ї колгоспників. Важка форма ДЦП, що спіткала її в ранньому дитинстві, відібрала і дитячі радості, і хвилюючу юність і щастя материнства. Але ніщо не змогло відібрати великої любові до людей.

Зараз Марія Дячок проживає в закладі соціального типу при Солобковецькій дільничній лікарні в Ярмолинецькому районі. Її вірші

друкувалися в газетах «Вперед», «Корчагінець», «Енергія» та деяких інших. А також в №11 альманаху «Медобори». «Благословення зір» - перша книжка поетеси, яка вийшла у 2003 році при сприянні соціал-демократичної партії України.

Твори:

📖 Благословення зір: поезія. – Хмельницький, 2003. – 48 с.

Література:

📖 Фурман Б. Її благословення зір // Вперед. – 2003. – 21 черв.

📖 Ковбасиста Н. Книга чекає свого часу // Вперед. – 2016. – 17 берез.

Єкімова Інна Миколаївна

Народилася 22 серпня 1974 року в смт. Ярмолинці. З дитинства відчувала потяг до прекрасного тому після закінчення школи №1 вступила на філологічний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту, який закінчила в 1997 році. Перший вірш народився завдяки роману «Собор» О. Гончара. Дебютна збірка нашої землячки «Намалюй мене у казці» дає надію на гарне поетичне майбутнє поетеси.

Література:

📖 З любов'ю до надії // Вперед. – 2010. – 21 трав.

Твори:

📖 Намалюй мене у казці. – Кам'янець-Подільський, 2009. – 128с.

Клініч Павло Сергійович

Народився 23 березня 1989 року в с. Шарівка в сім'ї вчителів. З дитинства захоплювався літературою, особливо поезією. Після закінчення школи поступив на біотехнологічний факультет Подільського державного агротехнічного університету. В 2009 році вийшла перша збірка віршів Павла.

Твори:

📖 Клініч П. Біля витоків долі: збірка поезій. – Кам'янець-Подільський, 2009. – 32 с.

Література:

📖 Фурман Б. У рядках – пора творінь/Б. Фурман // Вперед. – 2009. – 20 листоп.

Коваль Микола Іванович

Народився 15. 09 1940 року в с. Боднарівка Ярмолинецького району. Його дитинство припало на страшні воєнні і післявоєнні важкі для країни роки, було голодним і стражденним. В сім років пас чужі корови, щоб вижити в голодний 1947 рік. В сім'ї був одинаком, але зростав на одному подвір'ї з своїми двоюрідними братами і сестрами, як одна дружна працююча родина. З маминою любов'ю і турботою вбирав змалку в себе повагу до старших, любов до свого мальовничого села, до хліборобського роду. В 1954 році закінчив сім класів Шарівської середньої школи. До призову в армію працював у місцевому колгоспі.

Хоч потяг до творчості відчував ще з малолітства, вірші почав писати в армії. Після закінчення військових курсів в м. Києві Микола Іванович проходив дійсну військову службу в НДР.

Його перший вірш з'явився у 1959 році в колективному армійському збірнику «Впереді пограничних застав». Друкувався також в дивізійній газеті «Советская гвардия» де біля трьох років працював спеціальним кореспондентом.

Після демобілізації робочий стаж здобував на підприємствах м. Хмельницького. Друкувався в обласних газетах: «Подільські Вісті», «Хмельницький вечірній», «Радянське Поділля» та інших.

Являється ініціатором Хмельницької міської літературної спілки «Поділля». Був обраний першим головою цієї спілки. Микола Іванович упорядник і один із засновників альманаху «Творче Поділля». Брав участь у заснуванні газети «Літературна громада» і був членом її редколегії.

Твори:

- Всі ми – діти війни: поезії. – Хмельницький, 2008. – 192 с.
- Голубка. – Хмельницький, 2002. – 24 с.
- Іванів день. Вірші. – Хмельницький, 2006. – 56 с.
- Ідуть ветерани. – Хмельницький, 2005. – 57 с.
- Микола Коваль // Сто поезій, ста поетів: Хмельницька антологія. – Хмельницький, 1992. – С. 74.
- От сердця землі: Стихи. – Хмельницький, 1990. - 84 с.
- Полин. – Хмельницький, 2004. – 224 с.
- Понька: Оповідання для дітей. – Хмельницький, 2002. – 19 с.
- Прийшла кохана: Лірика. – Хмельницький, 2000. – 68 с.
- Розкажу тобі все; Старий ворон та інші [Вірші] // Голоса с Южного Буга: стихи поэтов города-побратима Хмельницкий (пер. на русский Н. Иванова). – Иваново, 2006. – С. 20-24.
- Слиток слезы: Стихи. – Хмельницький, 1990. - 222 с.
- Стерня. – Хмельницький, 2002. – 136 с.
- Стоптані світи. – Хмельницький, 2002. - 128 с.
- Цвітуть Петрові батogi. – Хмельницький, 2005. – 95 с.
- «Чорнобривці кучеряві», «Ніби хтось одірвав...» // Ярмолинецькі самоцвіти. – Ярмолинці, 2001.
- Спалах крові: збірка поезій. – Хмельницький, 2015. – 88с.

Література:

- Касакович В. Слід лишає на землі/В. Касакович // Вперед. – 2004. – 31 січ.
- Крила на все небо: біобібліографічний покажчик. – Ярмолинці: ЦРБ, 2007. – 14 с.
- Микола Коваль: поет // Хмельниччина в іменах: прозаїки, поети, журналісти. – Хмельницький, 2006. – С. 64.
- Франчук А. Крила на все небо/А. Франчук // Подільський телеграф. – 2002. – 12 верес.
- Фурман Б. Говорить дитинство/Б. Фурман // Вперед. – 2003. – 8 лют.
- Фурман Б. Зацвіли «Петрові батogi» // Вперед. – 2006. – 15 вересня.
- Фурман Б. Землякам – поетичні рядки // Вперед. – 2008. – 25 лип.
- Фурман Б. Крізь стерньові дороги // Вперед. – 2003. – 30 серпня.
- Фурман Б. Солодке слово „Полину” // Вперед. – 2004. – 9 листопада.
- Фурман Б. Цілунок любові // Вперед. – 2002. – 9 листопада.
- Хрещата дорога Миколи Ковалю до храму поезії // Кульбовський М. З Подільського кореня. – Хмельницький, 2004. - С. 19.
- 65 років поету-земляку Ковалю Миколі Івановичу: буклет // ЦРБ. – 2005.
- Фурман Б. Землякам – поетичні рядки // Впередю – 2008. – 25 лип.
- Фурман Б. Співець рідного краю // Вперед. – 2010. – 10 верес.
- Фурман Б. Із «сповіддю» до великої рідні // Вперед. – 2011. – 21 січ.

- 📖 Сергієнко М. Яскраві барви таланту // Вперед. – 2015. – 10 верес.
- 📖 Фурман Б. Пишемо про найдорожчу // Вперед. – 2016. – 5 трав.

Козак Антон Рафаїлович

Антон Рафаїлович народився 25 вересня 1948 року у селі Проскурівка Ярмолинецького району. Серед чудових сільських пейзажів пройшло його дитинство. Першу свою нагороду, золоту медаль, отримав як закінчив середню школу.

Ще в шкільні роки захоплювався фізикою, тому поступив на фізико-математичний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту.

Після закінчення працював вчителем у Кузьмині, н.і Городоччині. Через рік перевівся в Ярмолинці, спочатку працював завучем, потім директором.

З 1979 року очолював міжшкільний комбінат.

В 1986 році отримав нагороду «Відмінник народної освіти»

В 2001 році створив заклад нового типу -технологічний ліцей. Для шкіл, що входять у ліцей, почав видавати газету, яка переросла у районну освітянську. Видав окремими виданнями п'ять книжок на краєзнавчу тематику: «Життя прожити» (2003 р.), «Технологічний ліцей: пошуки, становлення, знахідки» (2004 р.), «25 років профорієнтаційного шляху» (2005 р.), «Учитель. Горде і славне звання» (2006р.), «Ярмолинці і ми» (2007 р.)

За підготовку більше 7 тисяч випускників робітничих професій і активну життєву позицію в 2007 році Міністр освіти і науки вручив другий нагрудний знак. «Антон Макаренко». Отримав більше 2-х десятків грамот різного рівня.

У 2008 році побував на Міжнародній науковій конференції в Ізраїлі.

В 2009 році вийшла друком шоста книга Антона Рафаїловича «Коротке життя єврейської освіти на Ярмолинеччині», яка розпочинає проект з історії освіти Ярмолинеччини. Почесний громадянин смт. Ярмолинці (2010 р.)

Твори:

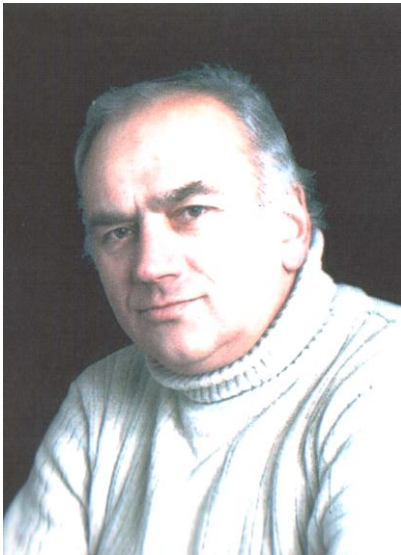
- 📖 25 років профорієнтаційного шляху. - Ярмолинці, 2005.-116 с.
- 📖 Життя прожити: нариси.-Хмельницький, 2003.- 96с.
- 📖 Коротке життя єврейської освіти на Ярмолинеччині.- Хмельницький, 2009.- 88 с.
- 📖 Учитель. Горде і славне звання.-Ярмолинці, 2006.-124 с.

- 📖 Ярмолинці і ми.- Хмельницький, 2008.- 56 с.
- 📖 Конференція на Святій Землі. – Хмельницький – Ізраїль, 2008. – 56 с.
- 📖 Освіта Ярмолинещини (довоєнний період). – Ярмолинці, 2010. – 76с.
- 📖 Післявоєнні освітянські будні Ярмолинещини. – Ярмолинці, 2013. – 68 с.
- 📖 Історія освіти Ярмолинещини (період соціалізму). – Ярмолинці, 2014. – 80 с.

Література:

- 📖 А.Р.Козаку- 60! //Шкіл.світ.- 2008.- №18
- 📖 Баценко М. Вручили подяку з Києва // Шкіл. світ. – 2009. - №19. – жовт.
- 📖 Гриб М. Відкриваються невідомі сторінки // Вперед. – 2010. – 2 квіт.
- 📖 Портрет успеха: еліта України. – Донецьк, 2007. – С. 88.
- 📖 Тищук В. Ліцей прийшов у Ярмолинці // Вперед.- 2001.- 26 трав.
- 📖 Фурман Б. Директор, редактор, прозаїк // Вперед.- 2008.- 28 верес.
- 📖 Хто є хто на Хмельниччині: видатні земляки.-Київ, 2007.- С. 120
- 📖 Гриб М. Відкриваються невідомі сторінки // Вперед. – 2010. – 2 квіт.
- 📖 Фурман Б. Подарунок до свята // Вперед. – 2012. – 31 серп.
- 📖 Добрянський П. Літа, осяяні старанням // Вперед. – 2013. – 20 верес.
- 📖 Побачила світ ще одна книга краєзнавця // Шкіл. Світ. – 2014. - №14.

Козак Микола Рафаїлович

Народився 7 січня 1953 р. в с. Проскурівка Ярмолинецького району. Середню школу закінчив з медаллю, поступив у Київський політехнічний інститут на технологічний факультет. Після закінчення деякий час працював у науково-дослідному інституті, пізніше начальником ПТК річкового флоту.

В даний час Микола Козак заступник директора Київського заводу залізобетонних конструкцій.

Любов'ю до отчого краю насичені вірші нашого земляка. Микола Рафаїлович друкувався в періодичних виданнях. За приємним збігом обставин дебютна збірка Миколи Козака вийшла на його полудень віку – 50-ліття: «З журбою радість обнялась» (2002). В 2003 році виходить 2-га збірка поезії «Люблю тебе, життя...» і «Соло на альті» (2004). Пише він легко, розкуто, невимушено. Готує до друку свою наступну збірку.

Твори:

- З журбою радість обнялась: поезії. – Хмельницький, 2002. – 44 с.
- Люблю тебе, жизнь... - Ярмолинці, 2003. – 40 с.
- Соло на альті: поезії. – Хмельницький, 2004. – 52 с.

Література:

- Савчук М. З любов'ю до життя // Вперед. – 2003. – 9 серпня.

Колодій Людмила Віталіївна

Народилася 27. 01. 1978 року в смт. Ярмолинці. Після закінчення музичного училища продовжила свою освіту в Кам'янець-Подільському педагогічному університеті на музичному відділенні. А згодом закінчила ще й Хмельницький державний університет за спеціальністю «Юридична справа». Певний час проживала м. Києві, працювала менеджером з реалізації освітніх програм українського відділення міжнародної культурно-освітньої асоціації. Давно пише вірші на музику. Її пісні стали призерами Всеукраїнського конкурсу «Чорноморські ігри», «Зірки на сцені», «Нові імена». Член ВТС «Конгрес літераторів України». Нині працює викладачем в Ярмолинецькій школі мистецтв.

Твори:

- Колодій Л. Солодкий сон. – Сімферополь: «Доля», 2007. – 55 с.
- Наполеон [вірші] // Альманах «Медобори». – Сімферополь: «Доля», 2007. – С. 57-59.

Колотило Галина Михайлівна

Народилась 23 березня 1952 року в містечку Ярмолинці. Після закінчення десятого класу пішла працювати в Ярмолинецький суд друкаркою.

Після закінчення Хмельницького юридичного колегіума працювала секретарем судових засідань. Має 45 років робочого стажу. Вірші почала писати ще в шкільні роки. Та після одруження любов до лірики перенесла на чоловіка і дітей. Раптова смерть чоловіка сколихнула в її душі ще сильніші пориви до поезії. Пише багато, з великим почуттям любові лягають на

папір рядки її віршів. Постійно друкується в районній газеті. Член літературного клубу «Автограф».

Лісничка Альона Юріївна

Народилася 16 березня 1991 року в с.Проскурівка, закінчила Проскурівську ЗОШ І-ІІІ ступенів в 2008 році з медаллю. Закінчила Національний університет «Острозька академія» по спеціальності «Літературна творчість», пише вірші, прозу, друкується в багатьох виданнях: газетах, журналах, альманахах. Ще коли навчалася в 11 класі вийшла невеличка збірка її віршів «Іскорка надії». Альона є автором колядки «На небі ясна зірка засіяла», співавтором підручника «Основи християнської етики. 7 клас. Ісус Христос – ідеал для наслідування»(2012). У 2013 році здобула друге місце у молодіжному літературному конкурсі «На сторожі – слово».

Окремі поезії вміщені в альманахах «Медобори», «По той бік серця», в журналі «Мистецькі грані». В 2014 році вийшла друга книжечка поезій «Я розмовляла з твоїми очима ...». Працювала редактором газети «Шкільний світ» у Ярмолинцях. Нині працює в обласному літературному музеї.

Твори:

- Я розмовляла з твоїми очима...: поезії. – Хмельницький, 2014. – 48с.

Література:

- «Іскорка надії» : перша книжка віршів учениці з с. Проскурівка // Вперед. – 2007. – 17 серпня.
- Творчий дебют Альони Лісничої // Вперед. 2007. – 28 червня.
- У серці панує поезія // Шкіл. світ. – 2009. – липень.
- У покажчику – творчість // Вперед. – 2011. – 19 серп.
- Горбатюк В. Слово йде від Шевченка/В. Горбатюк// Вперед. - 2013. – 28 червня
- Із щирістю почуттів// Вперед. – 2014. – 11 липня.

Левицький Модест Пилипович

Народився 25. 07. 1866 року в с. Вихилівка Ярмолинецького району, в родині дрібного поміщика. Український письменник та громадський діяч. Закінчив історико-філологічний факультет Київського університету в 1888 році, а в 1893 році закінчує і медичний факультет. Працював лікарем в Ковелі, Києві та інших

містах. Товаришував з родиною Косачів, коли вони проживали в с. Колодязному поблизу Ковеля. В той час Модест Пилипович обіймав посаду Ковельського повітового лікаря і часто бував вдома у Косачів. В тяжкі хвилини своєї хвороби Леся зверталася до нього по

допомогу. За української державності Левицький був головним санітарним лікарем залізниць України. В

1919 році стає радником, потім головою української дипломатичної місії у Греції. На початку 1920-их років працював лектором і лікарем Української Господарської Академії в Подебрадах (Чехія), звідки у 1927 році переїжджає до Луцька.

Друкуватися Модест Пилипович почав з 1901 року. його літературні псевдоніми – М. Пилипович, Виборний, Макогоненко. У першій збірці «Оповідання» (1907 рік) Левицький змальовує нужденне життя селян та місцевої бідноти, викриває сваволю земської старшини, урядовців. В оповіданні «За Коліївщину» (1907 рік) відображено окремі епізоди гайдамацького руху. Свої спогади Модест Пилипович втілює у оповідання «Шкільні товариші», «Казенні діти» (1920 рік) та інші.

Модест Левицький також автор багатьох перекладів, популярно-наукових праць з медицини, автор граматики української мови.

Помер 16 червня 1932 року в м. Луцьку.

Література:

📖 Баценко М. Тиха правда відомого земляка // Шкіл. світ. – 2009. - №19. – жовт.

📖 Корсак І. Тиха правда Модеста Левицького: повість-есе. – Київ, 2009. – 166 с.

📖 Левицький М. П. // Українська радянська енциклопедія. Т. 8. – Київ, 1996. – С. 42-43.

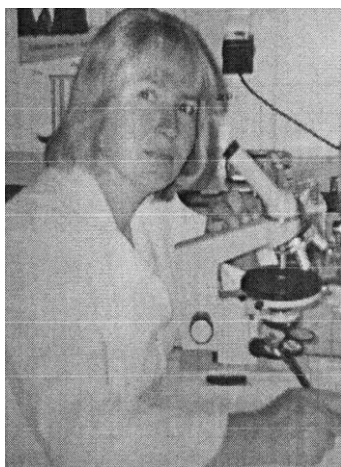
Левицький М. П. // Енциклопедія українознавства. Т. 4. – Київ, 1996. – С. 1269.

📖 Левицький М. П. // Сваричевський. Краса України – Поділля. – Хмельницький, 1991. – С. 25, 28.

📖 Левицький М. П. // УРЕ. – 2-е вид. – К., 1981. – Т. 6. – С. 89-90.

- 📖 Левицький М. П. // Відзначення знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини. – Хмельницький, 1985. – С. 19.
- 📖 Левицький М. П. // Письменники Хмельниччини: бібліографічний покажчик. – Хмельницький, 1989. – С. 26.
- 📖 Баценко М. Тиха правда відомого земляка // Шкіл. Світ. – 2009. - №19
- 📖 З Вихилівки – у творчість // Вперед. – 2011. – 22 лип.
- 📖 Відвертість в Лесиних віршах // Вперед. – 2012. - 9 лист.
- 📖 Сохацький Б. Одержимий волею України // Поділ. Вісті. – 2014. – 20 трав.
- 📖 Вихилівський корифей граматики // Вперед. – 2016. – 21 лип.

Лобода Тетяна Володимирівна

Народилася 18. 10. 1954 року в с. Шарівка Ярмолинецького району. Працює лаборантом в Хмельницькому шпиталі інвалідів Великої Вітчизняної війни.

Вірші пише давно. Друкувалася в обласній газеті «Подільські вісті».

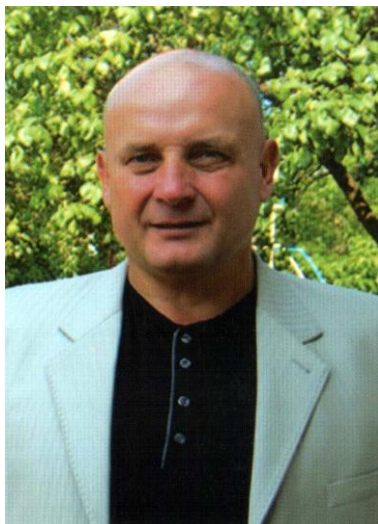
Твори:

- 📖 Дерево материнства: поезії. – Хмельницький, 2012. – 46 с.

Література:

- 📖 Моспан О. Її дерево материнства // Поділ. Вісті. – 2014. – 12 черв.

Мазур Валентин Васильович

Народився 02. 04. 1953 року в смт. Вінківці. Здобув кілька професій у ВУЗах. Працював на партійній роботі в смт. Ярмолинці, де проживає з 1984 року.

З 1991 по 2002 рік працював заступником генерального директора виробничо-торговельної фірми «Алса», генеральним директором підприємства «Українська цукрова компанія Вест ЛТД», заступником директора ВКП «Явір-Транс».

З 200 по 2003 рік заочно навчався в Київській Міжрегіональній Академії управління персоналом.

В 2002 році працює президентом паливно-енергетичного концерну «Русь» у м. Хмельницькому. Член ВТС «Конгрес літераторів України» (2008 р.) З 2005 року голова Ярмолинецької районної Ради.

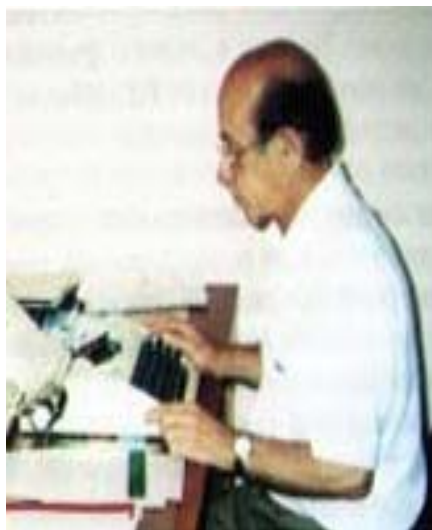
Твори:

- 📖 Повінь душі. – Шепетівка, 1994. – 46 с.
- 📖 Зоряний оберіг. – Ярмолинці, 1996. – 72 с.
- 📖 Назустріч сонцю: поезії. – Хмельницький, 2002. – 50 с.
- 📖 Ми – українці! – Хмельницький, 2008. – 216 с.
- 📖 Заради жінки... - Київ, 2013. – 152 с.

Література:

- 📖 З нових поезій В. Мазура // Вперед. – 2009. – 23 січ.
- 📖 Лічман П. Ми – українці/П. Лічман // Поділ. вісті. – 2008. – 18 груд.
- 📖 На крилах творчості // Вперед. – 2001. – 13 жовтня.
- 📖 Презентація книги В. Мазура в райбібліотеці // Вперед. – 2009. – 23 січ.
- 📖 Фурман Б. Слово з Україною обнялось // Вперед. – 2008. – 19 груд.
- 📖 З почуттям любові // Вперед. – 2011. – 4 лют.
- 📖 Керівник району і поет // Шкіл. Світ. – 2011. - №1.
- 📖 Фурман Б. Почерк таланту // Вперед. – 2013. – 29 берез.
- 📖 Олійник В. Струмінь душі // Вперед. – 2013. – 22 лист.

Махнюк Петро Васильович

Народився 15 вересня 1929 року в селі Коритна Ярмолинецького району на Хмельниччині у селянській сім'ї. Трудову діяльність розпочав у дитячому віці. Після звільнення області від німецької окупації - з квітня 1944-го по жовтень 1945 року працював у місцевому колгоспі. Після закінчення семирічної школи і Проскурівського педагогічного училища працював учителем, директором школи, завідувачем колишнього Гвардійського райвідділу культури. Одночасно навчався на історико - філологічному факультеті Кам'янець - Подільського педагогічного інституту, який закінчив у 1957 році.

З того часу на журналістській та партійній роботі. Був заступником редактора Чемеровецької районної газети, кореспондентом, відповідальним

секретарем Хмельницької обласної газети «Радянське Поділля», інструктором заступника завідувача відділу Хмельницького обкому партії України. На початку дев'яностих років редагував газету «Ветеран» при обласному управлінні Пенсійного фонду України. У 1998 - 2006 роках працював помічником-консультантом народних депутатів України третього і четвертого скликань.

Вірші та оповідання почав друкувати в районних та обласних газетах у 50-х роках. Автор збірки оповідань «Веселий Кут»(1984р.), повістей «Хліб на завтра»(1998р), «Тінь кривого дерева»(2007р), поетичної збірки «Незалежний дерибан»(2008). У 80-х роках друкувався у декількох республіканських щорічниках «Оповідання року».

У кінці 60-х років очолював обласне літературне об'єднання.

Нагороджений орденом «Знак пошани», медалями «За доблесну працю у Великій вітчизняній війні 1941 - 1945 р.р.», «Ветеран праці» та багатьма іншими.

Твори:

- 📖 Літературне Поділля.-Хмельницький, 1991.- С. 47.
- 📖 Тінь кривого дерева. – Хмельницький, 2007. – 192 с.
- 📖 Два літа: повісті, оповідання. – Хмельницький, 2008. – 283 с.
- 📖 Над Коритною бабине літо//Вперед. - 2009.- № 10-22.
- 📖 На перехресті: поезія. – Хмельницький, 2011. – 104с.
- 📖 Двадцять сходинок вниз. – Хмельницький, 2011. – 248 с.

Література:

- 📖 Гриб М. У Коритній «Бабине літо»/М. Гриб // Вперед. – 2009. – 30 жовт.
- 📖 Москаленко В. І проза, і поезія/В. Москаленко // Вперед. – 2009. – 16 жовт.
- 📖 Слободянюк П. Культура Хмельниччини. - Хмельницький, 1995.- С.277.
- 📖 Нова поетична збірка П. Махнюка // К. Поділля. – 2011. – 17 берез.
- 📖 Махнюк П. Останній: вірш // Поділ. Вісті. – 2012. – 24 лип.

Мігаль Анатолій Петрович

ще

Народився 24. 12. 1932 року в с. Ясенівка Ярмолинецького району. Закінчив педагогічний інститут. Дебют гумориста відбувся коли Анатолій Петрович працював учителем. Після декількох вдалих гуморесок йому запропонували працювати в редакції районної газети «Вперед». Керував літературною студією «Пролісок» при

районній газеті. В 1991 році вийшла перша книжка віршів для дітей. через рік виходить ще одна книга автора «Гумористичні оповідки». Він перший серед журналістів районки вийшов на широку арену читача.

Твори:

- 📖 В кабінеті: оповідання // Вперед. – 1992. – 24 жовт.
- 📖 Гумористичні оповідки. – Хмельницький, 1992. – 140 с.
- 📖 Опікун: оповідання // Вперед. – 1992. – 24 жовт.
- 📖 Подарунок: гумореска // Вперед. – 1978. – 14 берез.
- 📖 Синичка: вірші для малят // Вперед. – 1987. – 28 лют.
- 📖 Прочитаймо малюкам: вірші. – Хмельницький, 1991. – 55 с.

Література:

- 📖 Фурман Б. Дитяча збірка ярмолинчанина // Вперед. – 1991. – 7 верес.
- 📖 Терлецький В. Поетичне обличчя А. Мігаль // Шкіл. Світ. – 2011. - №6.
- 📖 Фурман Б. І поет, і гуморист // Вперед. – 2016. – 21 лип.

Мігаль Надія Василівна

Народилася 19 квітня 1966 року в селі Моломоленцях Хмельницького району Хмельницької області. Після закінчення восьмирічки пішла в Хмельницький кооперативний технікум на товарознавця.

В 1984 році після закінчення технікуму була направлена в смт. Ярмолинці на роботу. Більше тридцяти років працює в системі райпотребсоюзу.

Коли в житті настав переломний період, прийшло переосмислення життєвих цінностей, пріоритетів. І в 2008 році, після відвідування святих місць прониклась духовною лірикою. Пише багато, пише часто. Її вірші захоплюють чистотою помислів.

Незбжицький Леонід Анатолійович

Народився 7 травня 1954 року в місті Красилові Хмельницької області. Після закінчення 8-го класу вступив до Кам'янець-Подільського училища культури на хореографічний відділ, який закінчив у 1972 році. Працював у ансамблі пісні і танцю міста Запоріжжя. Через рік був призваний у збройні сили України. Закінчив Донецьке військово-інженерне училище зв'язку, був нештатним кореспондентом. Нині – військовий пенсіонер. Поезією захоплюється зі школи. Вірші почав писати ще в п'ятому класі. Як бард виступає з своїми піснями з 2009 року. Член літературного клубу «Автограф».

Твори:

📖 Извините за любовь: збірка поезій та віршів. – Ярмолинці, 2016. – 104 с.

Олійник Володимир Григорович

Народився 10. 03. 1962 року в мальовничому селі Луговому, що на Ярмолинеччині. Він ріс серед добрих і чуйних, працелюбних і пісенних людей.

В юності великий вплив на нього мали вірші Лесі Українки, Тараса Шевченка. Перші проби пера почалися в восьмому класі. У рідному селі була восьмирічна школа, тому середню закінчував у м. Хмельницькому в школі №3. Після закінчення школи працював на меблевій фабриці і готувався до вступу в інститут. Через рік став студентом Кам'янець-Подільського педінституту

філологічного факультету. Почав відвідувати літературну студію при газеті «Прапор Жовтня», в якій і з'явився перший друкований вірш поета. Це було 16 січня 1981 року і вірш називався «Сільські музики». Інститут закінчив з відзнакою. Постійно друкувався в районній, обласній та республіканській

періодиці. Після служби в армії працював науковим співробітником державного архіву області. Згодом, працював секретарем в справах неповнолітніх Хмельницького райвиконкому, коректором Хмельницького редакційно-видавничого відділу.

В даний час Володимир Олійник засновник, головний редактор і видавець бібліотечних серій, координатор Хмельницького творчого об'єднання «Пролісок».

Заснував книжкові серії: «Література рідного краю», «Пам'ять», «Мистецька еліта Поділля», «Таланти ХХІ століття».

Твори:

- Скрипка вічності.: Поезії, Хмельницький: Облполіграфвидав., 1990. – 72 с. Іл.
- Обеліск на шкільному подвір'ї. Поема, вірші. – Хмельницький. Редакційно-видавничий відділ, 1991, - 72 с.
- Полум'я пам'яті. Книга поезій. – Хмельницький, 1995. – 48 с. Іл.
- Калинова сопілка. Вірші для дітей. – Хмельницький, 1995 - 16 с.
- Під Кобзаревою зорею: Вірші про Тараса Шевченка, рідну мову, Україну. Передмова Юрія Блажевича. – Хмельницький, 2002.
- Ваша величність, Жінко: любовна лірика. - Київ, 2004. – 124 с.
- Родина, я і Україна. – Хмельницький, 2012. – 76с.

Література:

- Володимир Олійник: літературний портрет. – Хмельницький, 1999. – 92 с.
- Література рідного краю. Методичні рекомендації для вчителів-словесників. – Хмельницький, 1999.
- В альманасі – вірші земляка // Вперед. – 2011. – 19 серп.
- Фурман Б. Грає скрипка поезії // Вперед. – 2012. – 9 берез.
- Москаленко В. Про поета-земляка // Вперед. – 2012. – 16 берез.

Олійник Жанна Василівна

Народилася 08. 06. 1951 року в м. Одесі. Згодом батьки переїхали в смт. Ярмолинці. Тут закінчила десятирічку. Хист до поезії проявився ще в шкільні роки. З роками вірші ставали більш витончені та зрілі.

Жанна читає свої вірші зі сцени на святкових концертах. Один із її віршів, покладених на музику братів Гжегожевських «Ярмолинці», був присвячений 600-річчю рідного містечка. Друкує свої вірші в районній газеті «Вперед», а також дванадцять її поезій увійшли в альманах «Медобори». Талановита майстриня пера заслужила високе визнання серед літературних кіл, шанувальників поезії. З 2005 року

Жанна Олійник постійний член літературного клубу «Автограф», який діє при районній центральній бібліотеці, і вважається однією з головних постатей у творчому клубі.

А в 2009 році вона стала членом Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України».

Її ім'я красується у бібліографічних довідниках «Видатні люди Ярмолинеччини», та «Літературна Ярмолинеччина».

Твори:

📖 Невигадана історія: зб. Поезій. – Ярмолинці, 2016. – 104 с.

Література:

📖 Фурман Б. Колискова долі/Б. Фурман // Вперед. – 2003. – 15 листопада.

📖 Фурман Б. Два вірші на одну тему/ Б. Фурман // Вперед. – 2006. – 13 жовтня.

📖 З нових поезій: Жанна Олійник. Мені наснилися вірші // Вперед. – 2006. – 26 травня.

📖 Наші в «Медоборах» // Вперед. – 2007. – 20 липня.

📖 Терлецький В. У поетеси – ювілей // Шкіл. Світ. – 2011. - № 11.

📖 Рясні ужинки творення // Вперед. – 2016. – 9 черв.

Савчук Людмила Павлівна

Народилася 01. 10. 1935 року в с. Шарівка Ярмолинецького району у сім'ї хліборобів. Там пройшло дитинство, шкільні роки. Нині вона живе в м. Хмельницькому. Пише для дітей. Її вірші – це ковток джерельної води, прозорої і чистої. Вони невигадливі, образні, щирі, на диво мелодійні, легко запам'ятовуються, дохідливі, прості й мудрі, справжні.

Творчий доробок поетеси складає більше тридцяти дитячих книг. Наталя Забіла відгукуючись на творчість сказала: “Людмила Савчук пише вірші, для дітей, в основному для дошкільного і молодшого шкільного віку. Її вірші дуже легкі, веселі, зрозумілі для малих читачів, образні й ліричні, вони до того ж чомусь завжди вчать дітей. виховують в них найкращі людські почуття”.

Член Національної Спілки письменників України з 2005 року.

Твори:

- 📖 Кенгуреня: Вірші. – К.: Веселка, 1969. – 14с.
- 📖 Вишенька: Вірші. – К.: Веселка, 1972. – 16с.
- 📖 Йде Яринка: Вірші. – К.: Веселка, 1976. – 14с.
- 📖 Один, два, три... Книжка-картинка /Худож. О. В. Скорупська. – К.: Веселка, 1989. – 20с.
- 📖 Підростай Іваночку!: Вірші / Худож. С. Качко. – Київ, 1990. – 14с.
- 📖 В Україні: вірші. – Тернопіль, 2005. – 16 с.

Література:

- 📖 Фурман Б. Творчість віддана малюкам // Вперед. – 2013. - 31 трав.
- 📖 Фурман Б. Зодча дитячих душ // Вперед. – 2016. – 22 верес.

Сасюк Петро Михайлович

Петро Сасюк народився 12 липня 1951 року в с. Ясенівка на Хмельниччині в селянській родині.

Закінчив місцеву восьмирічку та Новосільську середню школи. Після закінчення вступив до Хмельницького технологічного інституту, який успішно закінчив.

За направленням працював на Кіровоградщині. Служив в рядах радянської армії.

З 1975 року працював на Рівненщині на різних посадах в сфері обслуговування. В даний час працює директором товариства в м. Рівне.

Пише давно, пише під настрій, пише для рідних, друзів, знайомих, близьких і просто так – для власної душі.

В 2006 році вийшла збірка «Біль душі». Публікується в обласних періодичних виданнях.

Твори:

- Біль душі. – Рівне, 2006. – 249 с.
- Крізь терни: поезія – Рівне, 2015. – 200 с.

Література:

- Фурман Б. За покликом душі/Б. Фурман // Вперед. – 2007.- 24 серп.
- Москаленко В. Зі збіркою до земляків // Вперед. – 2016. – 8 верес.

Снігур Олександр Семенович

Народився 26.10. 1933 року в с. Підлісний Олексинець Городоцького району в сім'ї службовця. Після закінчення школи служив в армії. В 1957 році пішов працювати в редакцію газети «Шляхом Леніна» («Вперед»). Поступив в Український поліграфічний інститут ім. Федорова по спеціальності редактор масової літератури. Після закінчення в 65-76-их р.р. працював в Чемерівцях заступником редактора районної газети. В другій половині 80-их років

працював в смт. Ярмолинці в апараті райкому партії, а потім в редакції газети «Вперед», за сумісництвом працював директором районного краєзнавчого музею. Автор більше трьохсот публікацій в районній, обласних та республіканських газетах. Автор книг про історичне минуле рідного краю «Ярмолинці», енциклопедії «Слобідка Підлісноолексинецька» та «Книги Скорботи України».

Література:

- 📖 Снігур О. С. Квітка єднання. // Вперед. – 2005. – 1 січня.
- 📖 Снігур О. С. Ярмолинці (короткі історичні нариси). – Хмельницький, 2000. – 47с.
- 📖 Снігур О. С. Ярмолинці: [Вірш]. // В кн.: Ярмолинецькі самоцвіти. – Ярмолинці, 2001.
- 📖 Фурман Б. На вчителя рівняю крок. // Вперед. – 2005. – 10 квіт.
- 📖 Фурман Б. О.С. Снігур – краєзнавець // Вперед. – 2012. – 13 лип.
- 📖 Фурман Б. Щедроти творчості й добра // Вперед. – 2013. – 11 січ.

Статкевич Леся Миколаївна

Народилася 8 березня 1945 року в с.Чорніводи Городоцького району. Проживає в с. Савинці Ярмолинецького р-ну.

Закінчила Городоцьку школу №2. Навчалася в Хмельницькому педагогічному училищі.

Після закінчення працювала вчителем початкових класів. У 1970 році вступила до Кам'янець-Подільського пед. інституту ім. Затонського і працювала в Савинецькій школі вчителькою російської мови. Зараз на заслуженому відпочинку.

Пише вірші, вишиває, грає на баяні. Готує до друку поетичну збірку «Мій рідний краю калиновий».

Написала гімн Ярмолинецького району «Чудова земле серцю мила Ярмолинеччина моя». Член літературного клубу «Автограф». Талановита поетеса. Багато своїх добірок присвячує ювілейним датам. Її вірші невигадливі, образні, щирі, мелодійні, легко запам'ятовуються, дохідливі, прості і мудрі.

Публікувалась у альманаху “Медобори” та районній газеті “Вперед”.

Література:

Руда М. Пише про те, що лягає на душу // Вперед. – 2016. – 19 серп.

Сусяк Володимир Дмитрович

Народився 9 січня 1947 року в с. Вільхове Хмельницької області. В 1957 році батька переводять на роботу в смт. Ярмолинці і сім'я переїжджає на постійне проживання в невелике містечко. Після закінчення школи Володимир Сусяк вступив на історичний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту, який успішно закінчив у 1974 році.

30 років Володимир Дмитрович пропрацював у школі. Вчитель вищої категорії. Депутат районної ради трьох скликань. В даний час Володимир Дмитрович – приватний підприємець, меценат, поет.

В 2008 році вийшла його збірка віршів «... І прости нам провини наші». Постійно друкується в періодичних виданнях, літературних альманахах «Медобори». Член Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». Один із засновників літературного клубу «Автограф», який діє при Ярмолинецькій районній бібліотеці для дорослих.

Література:

Бізнес рухає // Вперед. – 2010. – 9 лип.

Знову будемо в Медоборах // Вперед. – 2008. – 11 січ.

Москаленко В. І депутати пишуть вірші/В. Москаленко // Вперед. – 2008. – 19 груд.

Сергієнко М. Дорога до Всевишнього/М. Сергієнко // Вперед. – 2008. – 5 груд.

Твори:

... І прости нам провини наші. – Сімферополь, 2008. – 80 с.

Радій, Богородице-Діво / Хай буде воля твоя... Сімферополь, 2009. – С. 55-56.

Зболені душі, згорьовані долі / Хай святиться ім'я твоє... Сімферополь, 2008. – С. 113-114.

Тимченко Дмитро Федорович

Народився 1977 року в селі Круті Броди Ярмолинецького району Хмельницької області. Закінчив Сутковецьку середню школу. Довгий час проживав у Одеській області. У 2014 році переїхав жити в рідне село. Нещодавно вийшла друком перша збірка поезій Дмитра Ткаченка «Життям гортаю сторінки». Його поезії притаманний стиль

філософського мислення, роздумів над життям.

Твори:

Життям гортаю сторінки: зб. Поезій. - Сутківці, 2014. – 32 с.

Трачук Євдокія Федорівна

Народилася 8 листопада 1955 року в с. Гулі Вінницької області. З 1973 року проживає в смт. Ярмолинці, працює заст. директора по роботі з дітьми Ярмолинецької ЦБС. Збирає та записує народні звичаї та обряди, легенди. Підготувала до друку збірку «Ярмолинецькі самоцвіти» та збірку легенд «Ярмолаєва земля». Захоплюється поезією,

пише власні вірші.

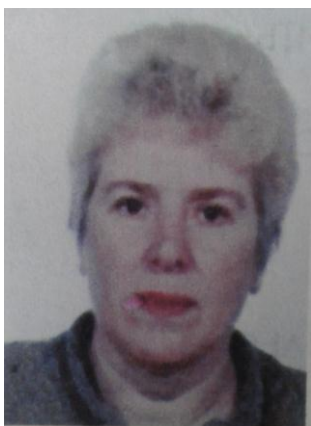
Твори:

Ярмолинецькі самоцвіти. – Ярмолинці, 2000. – С. 38-39.

Ярмолаєва земля: легенди рідного краю. – Городок, 2008. – 72 с.

Туз Віра Іванівна

Народилась 3 серпня 1949 року в селі Скаржинці. Тут закінчила середню школу. Пішла працювати в колгосп секретарем-касіром. Згодом поїхала в Хмельницький де працювала на пачечному комбінаті.

В 2004 році пішла на заслужений відпочинок.

Одружена, має двох синів. У 2005 році пішов у вічність чоловік, щоб вижити і вгамувати біль втрати, прийшло натхнення до поезії, без якої немислиме життя.

Член літературного клубу «Автограф», який діє при районній бібліотеці.

Твори:

На крилах любові: поезії. – Скаржинці, 2014. – 38 с.

Фіглюк Анатолій Арсентійович

Народився 22 вересня 1964 року в с. Шарівка. Після закінчення школи

поступив в Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка. Працював у редакції районної газети «Вперед» та різних редакціях українського радіо. Нелегку, а часто й винажливу працю журналіста поєднав з літературною творчістю. Нині на слова Анатолія Фіглюка написано майже 150 пісень. В даний час Анатолій Фіглюк є директором творчого об'єднання культурологічних програм Державної телерадіокомпанії «Всесвітня служба УТР». Поет, пісняр, конференсьє.

Література:

Анатолій Фіглюк / Ярмолинецькі самоцвіти. – Ярмолинці, 2001. – С. 40.

З любові слово почалося... // Вперед. – 2010. – 2 квітня.

Фурман Б. Твори народжені любов'ю // Вперед. – 2014. – 31 жовт.

Фурман Борис Антонович

Народився 4 березня 1955 року в с. Волудринці Ярмолинецького району. Навчався в місцевій школі. Закінчив Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування. Служив в армії.

На журналістській роботі з 1979 року. Нині – заступник редактора Ярмолинецької районної газети «Вперед». Член Національної спілки журналістів України та Асоціації спортивних журналістів України.

Друкувався в книзі Пам'яті, колективних збірках, обласних та республіканських виданнях.

Твори:

- Я сіяв хату: поезії. – Хмельницький, 2005. – 63 с.
- Каштан: літературно-художнє видання. – Хмельницький, 2006. – 28 с.
- Спорожніла, без гоміну вулиці: [вірші] // Альманах «Медобори». – Сімферополь: «Доля», 2007. – С. 131-132.

Література:

- Коваль М. Перший засів удався. // Вперед. – 2006. – 26 травня.
- Снігур О. Коли слово сонцем сходить. // Вперед. – 2005. – 11 березня.
- Дябел В. Поет, журналіст, патріот // Шкіл. Світ. – 2011. - № 11.

Цимбалюк Михайло Петрович

Народився 7 січня 1967 року в с. Моломолинці Хмельницького району. Закінчив інститут журналістики Київського національного університету. Поет, прозаїк, публіцист. Член ВТС “Конгрес літераторів України”. Член Національної спілки журналістів України, має більше 100 публікацій

художніх творів у регіональній та загальноукраїнській періодиці, колективних збірках, міжрегіональних та міжнародних літературних альманахах.

Довгий час проживав та працював у смт. Ярмолинці. Зараз живе і працює в м. Хмельницькому.

Твори:

- Такий в житті буває день. – Хмельницький, 2008. – 48с.
- Неповернення: новели, оповідання. – Хмельницький, 2007. – 80с.
- Вінок Аріадни. – Хмельницький, 2013. – 100с.

Література:

- Політ триває // Вперед. – 2009. – 23 січ.

Цюпак Алла Анатоліївна

Народилася 16 грудня 1976 року в смт. Ярмолинці. Дитячі та шкільні роки пройшли у містечку, навчалася у ЗОШ №2. Після закінчення школи Алла Анатоліївна поступила в Хмельницький технологічний інститут. Після закінчення залишилася працювати в м. Хмельницькому. Там відкрила приватну друкарню. Видавець. Засновник, автор та художник дитячого видання – 2006 «Чарівна думка». Член Хмельницької міської літературної спілки «Поділля».

Твори:

- 📖 Академія у лісі: / Гусак – розумак серія №4; /Худож. М. Стельмах. – Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 10с.
- 📖 . Бийко; /Худож. А. Цюпак. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2005. – 8с.
- 📖 Винахідливий Ціпко; /Худож. М. Стельмах. – Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 14с.
- 📖 Вийко – ватажок зграї; /Худож Шакенко С. В.; Для дошк. та мл. шкільн. віку. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 48с.
- 📖 Зелене сіно: Гусак – Розумак. Серія №3; /Худож. М. Стельмах; - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 8с.
- 📖 Замазурена праця: /Худож. Ковач Н. С., Шакенко С. В.; - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2005. – 12с.
- 📖 Де шукати щастя?: Гусак – Розумак. Серія №1; /Худож. М. Стельмах; - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 12с.
- 📖 Маленький керівник: /Худож. Дубовик С. В. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 8с.
- 📖 Мишко, Тишко та срібна ложка: /Худож. А. Цюпак. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 40с.
- 📖 Мило та мікроб: /Худож. Ковач Н. С. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 10с.
- 📖 Незвичайна овечка: /Худож. Яковенчук Р. Я. - Хмельницький: ПП Цюпак, 2004. – 12с.
- 📖 Сніговий байбак або чому у слоника багато друзів: / Серія “Чарівна думка” №1.; Худож. А. Цюпак. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2006. – 10с.

- 📖 Чарівниця привітність. / Худож. Дубовик С. В. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2005. – 8с.
- 📖 Чому звірята не хворіють: / Худож. М. Стельмах. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 8с.
- 📖 Що накоїла злоба: / Худож. М. Стельмах. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 12с.
- 📖 Хто винюхав мед? / Худож. А. Цюпак. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 10с.
- 📖 Шапка розуму: /Худож. А. Цюпак. - Хмельницький: ПП Цюпак, Макет, 2004. – 16с.

Швець Микола Феодосійович

Народився 06. 12. 1958 року в смт. Ярмолинці Хмельницької області. Після закінчення школи поступив у Кам'янець-Подільське вище військово інженерне командне училище. Військову службу офіцера проходив в Німеччині, Білорусії, Закавказзі, Україні. В 1996 році звільнився в запас, зараз військовий пенсіонер. Проживає в Ямолинцях. Вірші пробував писати ще в юнацькі роки, але зрозумівши, що в них не вистачає того,

що можна назвати зрілістю, перестав писати зовсім.

Нещодавно – в 2004 році спробував ще раз. Як це вийшло судити читачеві, який прочитає збірку М. Швеця «Колесо огляду». Член ВТС «Конгрес літераторів України» (2007 р.)

Твори:

- 📖 Колесо огляду: вірші. – Сімферополь, 2005. – 36 с.
- 📖 Про-позиція і сонечко: поезії. – Сімферополь, 2007. – 63 с.
- 📖 Я прийду просто так... [вірші] // Альманах «Медобори». – Сімферополь, 2007. – С. 133-139.

Література:

- 📖 Фурман Б. Єднання точних рим /Б. Фурман// Вперед. – 2004.
- 📖 Фурман Б. Закрутилося «колесо огляду»/Б. Фурман // Вперед. – 2006. – 13 січня.
- 📖 Наші в «Медоборах» // Вперед. – 2007. – 20 липня.

Зміст

Балема Ростислав Миколайович.....	3
Бучуляк Катерина Феодосіївна.....	4
Войчишен-Лугівський Петро Іванович	5
Горобець Микола Опанасович.....	7
Гриб Кузьма Кіндратович	8
Гуменюк Алла Миколаївна.....	10
Добрянський Петро Антонович.....	11
Єкімова Інна Миколаївна	13
Клініч Павло Сергійович.....	13
Коваль Микола Іванович	14
Козак Антон Рафаїлович	15
Козак Микола Рафаїлович	17
Колодій Людмила Віталіївна	17
Лісничка Альона Юріївна	18
Лобода Татяна Володимирівна	19
Махнюк Петро Васильович.....	20
Мігаль Анатолій Петрович.....	21
Олійник Володимир Григорович.....	22
Олійник Жанна Василівна.....	23
Савчук Людмила Павлівна.....	24
Сасюк Петро Михайлович.....	24
Трачук Євдокія Федорівна	27
Фіглюк Анатолій Арсентійович	27
Фурман Борис Антонович	28
Цюпак Алла Анатоліївна.....	29
Швець Микола Феодосійович.....	30

Для нотаток

Інформаційне видання

Літературна Ярмолинеччина.

Біобібліографічний довідник(доповнений)

Відповідальна за випуск:
Гриб М.А.- директор ЦБС.

Комп'ютерний набір:
Москаленко В.М.- бібліограф-красзнавець.

Підписано до друку 15.10.2016 р. Формат 21x14,5 Папір офсетний. Тираж 25 примірників.

Віддруковано з готового оригіналу – макета Ярмолинської ЦБС.

Смт. Ярмолинці, пл.. 600-річчя Ярмолинець.

